

1787**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 19 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów i trybu dokonywania operacji na rachunkach bankowych prowadzonych dla obsługi budżetu państwa oraz zakresu i terminów udostępniania informacji o stanach środków na tych rachunkach

Na podstawie art. 163 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie rodzajów i trybu dokonywania operacji na rachunkach bankowych prowadzonych dla obsługi budżetu państwa oraz zakresu i terminów udostępniania informacji o stanach środków na tych rachunkach (Dz. U. Nr 116, poz. 785 i Nr 245, poz. 1786) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8 w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przelewy środków pieniężnych, o których mowa w art. 157 ust. 8a ustawy o finansach publicznych, na rachunki pomocnicze państwowych jednostek budżetowych dla środków na wydatki niewygasające.”;

2) w § 14 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wpływy środków pieniężnych, o których mowa w art. 157 ust. 8a ustawy o finansach publicznych, z rachunku bieżącego wydatków państwowych jednostek budżetowych.”;

3) w § 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik państwowej jednostki budżetowej otwiera, za zgodą dysponenta głównego, rachunek pomocniczy dla sum na zlecenie, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwowa jednostka budżetowa prowadzi jeden rachunek pomocniczy dla sum depozytowych i sum na zlecenie, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej, z zastrzeżeniem ust. 6.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Państwowa jednostka budżetowa, która realizuje projekt współpracy bliźniaczej finansowany z budżetu Unii Europejskiej, polegający na świadczeniu pomocy dla instytucji działających w innych krajach, może prowadzić odrębny rachunek pomocniczy dla sum na zlecenie przeznaczony wyłącznie do obsługi takiego projektu.”;

4) w § 20 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Narodowy Bank Polski udostępnia, w formie elektronicznej, do wglądu aktualne salda i obroty na:

1) rachunkach bieżących i pomocniczych państwowych jednostek budżetowych i urzędów obsługujących organy podatkowe — Ministerstwu Finansów na wniosek Ministra Finansów;

2) rachunkach bieżących państwowych jednostek budżetowych — dysponentom, którym podlegają te jednostki, na wniosek tych dysponentów.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

1788**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 18 grudnia 2007 r.

w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymagania kwalifikacyjne do wyznaczania na poszczególne stanowiska służbowe;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

- 2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk, w tym tryb organizacji oraz kierowania żołnierzy na kursy specjalistyczne i szkolenie oraz staż przed wyznaczeniem na stanowiska;
- 3) szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;
- 4) tryb przenoszenia żołnierzy do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy pozostających w rezerwie kadrowej dla poszczególnych organów wymienionych w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, w ramach ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy.

§ 2. Ilekcioć w rozporządzeniu jest mowa o dowódcy jednostki wojskowej, należy przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji.

§ 3. Żołnierza wyznacza się tylko na jedno stanowisko służbowe w ramach korpusu kadry, w którym pełni zawodową służbę wojskową.

§ 4. 1. Absolwenta wojskowej uczelni akademickiej i uczelni wojskowej, kształcącej kandydatów na oficerów, a także absolwenta, który ukończył szkolenie wojskowe, o którym mowa w art. 10 pkt 1 lit. a ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego podporucznika (podporucznika marynarki).

2. Oficera rezerwy, o którym mowa w art. 10 pkt 1 lit. b ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszeregowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem albo
- 2) zaszeregowane do stopnia etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do służby, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu.

3. Absolwenta szkoły podoficerskiej, kształcącej kandydatów na żołnierzy zawodowych, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego kaprala (mata).

4. Podoficera rezerwy, o którym mowa w art. 10 pkt 2 lit. b ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszeregowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem albo
- 2) zaszeregowane do stopnia etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do służby, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu.

5. Żołnierza, o którym mowa w art. 10 pkt 3 ustawy, i osobę, o której mowa w art. 11 ustawy, powołanych do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego starszego szeregowego (starszego marynarza).

§ 5. Organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na pierwsze stanowisko służbowe w korpusie kadry zawodowej sporządza dla celów ewidencyjnych rozkaz personalny o wyznaczeniu na to stanowisko, a następnie w kontrakcie zamieszcza nazwę tego stanowiska.

§ 6. Wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na poszczególne stanowiska służbowe są następujące:

- 1) dla szeregowych zawodowych zaszeregowane do stopnia etatowego starszego szeregowego (starszego marynarza) — ukończenie gimnazjum oraz kursu (kursów) określonych w karcie opisu stanowiska służbowego;
- 2) dla podoficerów zawodowych zaszeregowane do stopni etatowych:
 - a) kaprala (mata) — posiadanie świadectwa dojrzałości oraz ukończenie szkolenia wojskowego,
 - b) od starszego kaprala (starszego mata) do starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) — ukończenie kursu (kursów) określonego w karcie opisu stanowiska służbowego;
- 3) dla oficerów zawodowych zaszeregowane do stopni etatowych:
 - a) podporucznika (podporucznika marynarki) — posiadanie tytułu zawodowego magistra (równorzędnego),
 - b) porucznika (porucznika marynarki) i kapitana (kapitana marynarki) — ukończenie kursu (kursów), stażu lub specjalizacji określonych w karcie opisu stanowiska służbowego,
 - c) majora (komandora podporucznika) — ukończenie studiów podyplomowych na uczelni wojskowej lub niewojskowej, krajowej albo zagranicznej na kierunkach określonych w karcie opisu stanowiska służbowego,
 - d) podpułkownika (komandora porucznika) i pułkownika (komandora) — ukończenie kursu (kursów), stażu lub specjalizacji określonych w karcie opisu stanowiska służbowego,

e) od generała brygady (kontradmiranta) do generała (admiranta) — ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej lub innych równorzędnych studiów lub kursów specjalistycznych oraz stażu albo specjalizacji określonych w karcie opisu stanowiska służbowego.

§ 7. Żołnierza zwolnionego ze stanowiska służbowego oraz żołnierza pozostającego w rezerwie kadrowej wyznacza się na stanowisko służbowe określone w indywidualnej prognozie przebiegu służby.

§ 8. Na kurs specjalistyczny lub staż, jeśli jest wymagany przed objęciem stanowiska służbowego, określonego w prognozie bliższej, kieruje żołnierza organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe.

§ 9. 1. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem żołnierzy na stanowiska służbowe o stopniu etatowym porucznika (porucznika marynarki), kapitana (kapitana marynarki), podpułkownika (komandora porucznika) i pułkownika (komandora) organizowane są na wojskowych uczelniach akademickich i uczelniach wojskowych.

2. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem podoficerów na stanowiska służbowe organizowane są w szkołach podoficerskich.

3. Kursy specjalistyczne na stanowiska służbowe w korpusie osobowym medycznym i Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego mogą być prowadzone odpowiednio w Centrum Szkolenia Wojskowych Służb Medycznych i w ośrodkach szkolenia podległych szefom Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

§ 10. 1. Oficera zawodowego skierowanego na studia podyplomowe, w tym studia polityki obronnej, organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, na wniosek organu właściwego do wyznaczania na kolejne stanowisko służbowe, jeżeli sam nie jest tym organem, przenosi do rezerwy kadrowej.

2. Żołnierza skierowanego na kurs specjalistyczny lub staż, wymagany przed objęciem wyższego lub innego równorzędnego stanowiska służbowego, trwającego dłużej niż trzy miesiące, organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, na wniosek organu właściwego do wyznaczania na kolejne stanowisko służbowe, jeżeli sam nie jest tym organem, przenosi do rezerwy kadrowej.

3. Kursy specjalistyczne, szkolenia i staże wymagane przed objęciem stanowisk służbowych, trwające do trzech miesięcy, żołnierze odbywają w trakcie służby na zajmowanym stanowisku służbowym przed zakończeniem kadencji.

4. W przypadku odbywania kursu specjalistycznego, szkolenia, stażu dla potrzeb aktualnie zajmowanego przez żołnierza stanowiska służbowego, nie przenosi się go do rezerwy kadrowej, bez względu na czas trwania kursu, szkolenia lub stażu.

§ 11. 1. Wyznaczenie żołnierza na wyższe stanowisko służbowe uważa się za dokonane po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- 1) wydaniu decyzji o mianowaniu żołnierza na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ten ma być wyznaczony;
- 2) wydaniu decyzji o wyznaczeniu żołnierza na wyższe stanowisko służbowe;
- 3) stwierdzeniu przez dowódcę jednostki wojskowej w rozkazie dziennym daty objęcia przez żołnierza obowiązków na stanowisku służbowym.

2. Warunek zawarty w ust. 1 pkt 1 nie jest wymagany w przypadku żołnierza, o którym mowa w art. 31 ust. 3 ustawy.

§ 12. 1. Żołnierzowi można powierzyć czasowe pełnienie obowiązków służbowych na jednym równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym.

2. Dowódca jednostki wojskowej, który dodatkowo powierzył żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków, oraz dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1a ustawy, stwierdzają w swoich rozkazach dziennych datę objęcia przez żołnierza czasowego pełnienia obowiązków na powierzonym stanowisku służbowym i datę ich zakończenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie do powierzenia żołnierzowi obowiązków pracownika wojska.

§ 13. Żołnierzy pozostających w związku małżeńskim wyznacza się na stanowiska służbowe — w miarę możliwości — w tym samym garnizonie lub w miejscowościach pobliskich, w rozumieniu przepisów o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 14. 1. Okres kadencji na stanowiskach służbowych wynosi od osiemnastu miesięcy do trzech lat.

2. W decyzji personalnej o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe określa się datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji na tym stanowisku. Okresy kadencji powinny się kończyć z ostatnim dniem kwartału kalendarzowego.

3. Przedłużenia żołnierzowi okresu kadencji na zajmowanym stanowisku służbowym dokonuje organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe, wydając w tym celu decyzję personalną, w której określa nowy termin zakończenia kadencji.

§ 15. 1. W przypadku żołnierza, o którym mowa w art. 28 ust. 2 lub art. 29 ust. 2 ustawy, decyzję o zakwalifikowaniu zainteresowanego żołnierza na egzamin odpowiednio na oficera lub podoficera podejmuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, przesłany drogą służbową.

2. Egzamin na oficera lub podoficera żołnierza zdaje po ukończeniu stosownego szkolenia odpowiednio na wojskowej uczelni akademickiej lub uczelni wojskowej albo w szkole podoficerskiej.

§ 16. 1. Żołnierza, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za niezdolnego do pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym, zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej występuje do właściwego organu z wnioskiem o wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe odpowiadające jego stanowi zdrowia i kwalifikacjom.

§ 17. 1. W razie wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe poza dotychczasową jednostką wojskową, dowódca jednostki wojskowej rozlicza żołnierza i ogłasza w rozkazie dziennym datę jego odejścia z jednostki.

2. Dowódca jednostki wojskowej kieruje żołnierza do jednostki wojskowej, w której został wyznaczony na nowe stanowisko służbowe, określając termin tak, aby mógł on stawić się w niej w dniu określonym w decyzji personalnej o wyznaczeniu na stanowisko.

3. W razie gdy z ważnych powodów dowódca jednostki, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonać decyzji o wyznaczeniu na stanowisko służbowe w terminie określonym w decyzji personalnej, o której mowa w ust. 2, informuje niezwłocznie o tym organ, który wydał tę decyzję, podając faktyczne przyczyny zwłoki, oraz informuje o tym fakcie dowódcę jednostki wojskowej, do której żołnierza został wyznaczony na stanowisko.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, organ, który wydał decyzję o wyznaczeniu na stanowisko służbowe, określa ostateczny termin skierowania żołnierza na nowe stanowisko.

§ 18. W przypadku wprowadzenia nowego etatu jednostki wojskowej lub zmian do etatu jednostki wojskowej, powodujących zmianę nazwy stanowiska służbowego, oznaczenia korpusu osobowego, grupy osobowej albo grupy uposażenia, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko może wyznaczyć żołnierza na zmienione stanowisko. Żołnierza pełni służbę na zmienionym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem upływu części kadencji na stanowisku zajmowanym przed tym wyznaczeniem.

§ 19. Żołnierza można przenieść do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej, w szczególności w razie:

1) zniesienia korpusu osobowego lub grupy osobowej w tym korpusie, do których żołnierza był zaliczony, bądź zmniejszenia stanu etatowego w obrębie korpusu osobowego, w którym pełni służbę;

2) utworzenia nowego korpusu osobowego lub grupy osobowej w istniejącym korpusie osobowym bądź z uwagi na konieczność dokonania uzupełnienia stanu etatowego w istniejących korpusach osobowych lub grupach osobowych.

§ 20. 1. Żołnierza przenoszonego w czasie pełnienia służby wojskowej do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej można skierować uprzednio do odbycia kursu specjalistycznego, szkolenia lub stażu.

2. Wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe w trybie, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem wymogów w zakresie wykształcenia, kwalifikacji i stanu zdrowia określonych w karcie opisu stanowiska służbowego, na które żołnierza ten ma być wyznaczony.

§ 21. 1. Liczba stanowisk przeznaczonych na potrzeby tworzenia rezerwy kadrowej wynosi 2 % ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy.

2. Limit żołnierzy, którzy mogą pozostawać w rezerwie kadrowej, wynosi dla:

- 1) Ministra Obrony Narodowej — 30 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej;
- 2) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr — 70 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej.

§ 22. 1. Organ wojskowy określony w art. 20 ust. 3 ustawy przenosi żołnierza do rezerwy kadrowej w celu odbycia studiów, kursu, stażu lub specjalizacji na wniosek organu wojskowego właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe po odbyciu studiów, kursu, stażu lub specjalizacji.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, podaje się datę zwolnienia żołnierza ze stanowiska służbowego, w celu określenia terminu rozpoczęcia okresu przebywania w rezerwie kadrowej.

3. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, z chwilą upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej i ukończenia z wynikiem pozytywnym studiów, kursu, stażu lub specjalizacji wyznacza tego żołnierza na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko.

§ 23. 1. Przepisy § 22 ust. 1 i 2 stosuje się także do żołnierzy, których przewiduje się wyznaczyć na inne stanowisko służbowe, a którzy nie mogą z innych przyczyn objąć go bezpośrednio po zakończeniu kadencji, oraz do żołnierzy, o których mowa w art. 20 ust. 1a ustawy.

2. W przypadku skierowania żołnierza pozostającego w rezerwie kadrowej do wykonywania obowiązków w określonej jednostce wojskowej zakres wykonywania przez żołnierza zadań służbowych oraz sposób rozliczania z ich wykonania określa dowódca tej jednostki.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do żołnierzy, o których mowa w art. 20 ust. 1a ustawy.

4. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, z chwilą upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej wyznacza go na stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko albo zwalnia go z zawodowej służby wojskowej.

§ 24. 1. W decyzji personalnej o przeniesieniu żołnierza do rezerwy kadrowej ustala się:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu przebywania w rezerwie kadrowej;
- 2) miejsce wykonywania przez tego żołnierza obowiązków służbowych;
- 3) miejsce zaopatrzenia logistycznego i finansowego.

2. Ewidencję żołnierzy przeniesionych do rezerwy kadrowej prowadzi dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 25. Do limitu stanowisk żołnierzy pozostających w rezerwie kadrowej, o którym mowa w § 21, nie wlicza się żołnierzy pełniących do dnia 30 września 2006 r. zawodową służbę wojskową w Wojskowych Służbach Informacyjnych.

§ 26. Żołnierza, który w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia spełniał określone w dotychczasowych przepisach wymagania do zajmowania stanowiska służbowego o określonym stopniu etatowym, uważa się za spełniającego warunki do wyznaczenia na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk (Dz. U. Nr 108, poz. 1144, z 2005 r. Nr 266, poz. 2241, z 2006 r. Nr 170, poz. 1220 oraz z 2007 r. Nr 170, poz. 1198).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

1789

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 14 grudnia 2007 r.

w sprawie zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprawozdanie składane przez związek hodowców lub inny podmiot, prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, zwane dalej „sprawozdaniem”, zawiera:

- 1) nazwę związku hodowców, jego siedzibę i adres lub nazwę albo imię i nazwisko, siedzibę albo miejsce zamieszkania i adres innego podmiotu prowadzącego księgę hodowlaną lub rejestr;
- 2) datę i miejsce sporządzenia sprawozdania;

3) liczbę samic i samców lub matek pszczelich, lub stad zwierząt futerkowych, a w przypadku drobiu — liczbę samic i samców określoną w poszczególnych stadach w pierwszym i ostatnim dniu wychowu:

- a) zgłoszonych do wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest składane sprawozdanie, zwanym dalej „rokiem sprawozdawczym”,
- b) wpisanych do księgi hodowlanej lub rejestru w roku sprawozdawczym,
- c) które nie zostały wpisane do księgi hodowlanej lub rejestru w roku sprawozdawczym, z podaniem przyczyny odmowy wpisu;

4) liczbę samic i samców lub matek pszczelich, lub liczbę samic i samców w rodach drobiu w poszczególnych jego gatunkach, z uwzględnieniem liczby samic i samców określonej w poszczególnych stadach, wpisanych do księgi hodowlanej lub rejestru na dzień 31 grudnia roku sprawozdawczego;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).